

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice šte. 15. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inserati: Šeststopna petič-vrsta 4 kr., pri večkratnem poav-
ljanji daje se popust. — Volja za Ljubljano v upravnishvu: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom volja mesečno 9 kr. več. Po pošti volja za celo
leto 10 gl., za pol leta 5 gld., za četrt leta 2 gld. 50 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 84.

V Ljubljani v sredo, 15. aprila 1885.

Tečaj II.

Pred zatvorenjem državnega zbora.

Nekaj dnij še, in zatvoril se bode državni zbor s cesarskim prestolnim govorom, v katerem se bode gotovo izražalo zadovoljstvo z uspehi zdanje sesije ter se izrekalo Taafejevemu ministerstvu popolno zaupanje. Poslanci vrnili se bodo domov, da poročajo volilcem o svojem delovanju v prošlem zasedanju, da opravičijo svoje postopanje ter se izkažejo, so li vredno uporabili zaupanje, katero jim je izkazal narod.

Res da se niso še izpolnile vse nadeje, da se nam niso še uresničile vse želje, marsikatera opravičena naša zahteva morala se je z ozirom na zdanje odložiti za bodočnost, vendar bilo je zdanje zasedanje državnega zbora zelo plodonosno in hvaležen spomin ohranil se bode med narodom na prošlo zasedanje. Preobširno bi bilo, posamično naštevati vse zakone, kateri so se sklenili v prosep kmetijstva, obrta in prometa, posamično zopet govoriti o socialni reformi ter podrobno kazati, v koliki meri so se zboljšale finance pod zdanjim ministerstvom Taafejevim, da se je skušalo kolikor možno polagoma izvesti ravnopravnost pri vseh avstrijskih narodih ter takó okrepiti državo, sploh, v šestih letih Taafejevega ministrovanja pridobila si je Avstrija na zunaj vse bolj častno mesto, v notranjem pa so ponehali pogubni narodnostni prepiri. Tega odrekati, zanikavati ne more najstrastnejši, najbolj zaslepljeni nasprotnik.

O tem preverjena je tudi v notranjem levica, in ona tudi dobro vé, da so zánjo minuli lepi dnevi, da si ni pridobila med narodom tal; če se bode morda tu in tam pri novih državno-zborskih

volitvah nekoliko spremenilo, neovržna gotovost pa je uže zdaj, da si levičarji ne bodo pridobili novih mandatov. Levica je na vseh vrstah razkosana, razcepljena, razpala. Sicer se skuša zdaj uže kot jednota kazati za državno-zborske volitve; toda vse to je le navidezno; svojo razpalost hoče pokriti z visoko donečimi frazami. Levica postala je nezmožna za vladarstvo. V njej vladajo preveč različni nazori, ona nima čuta za pravičnost napram slovanskim narodom; ona neče vedeti o miru in spravi, njeno gásló je zaničevanje in krvoločno hlepí le po nasprotnikovi krvi.

Svoje voditelje, kateri se niso hoteli slepo udati njenim borniranim zahtevam, odbacnila je, sama jih uničila, in zdanjim vodjem so prešibke roke, da bi mogli organizovano držati razposajene te vrste.

Stranka, katera teží na to, da se odločijo nekatere provincije od državne celokupnosti ter brblja „o spojenji“ z drugimi državami, ni sposobna za vladarstvo, in nobena vlada ne more se oslanjati nánjo.

Kako drugače pa je na desnici. Kakor jedna falanga stojijo neupogljivo nemški konservativci poleg českega in poljskega kluba ter Slovencev. To je stranka, katera ima skušene voditelje, mirne, trezne može, katera si je v svesti svojih ciljev, katera je strogo avstrijskega mišljenja, katera opusti vsake malenkostne pomisleke, kadar gre za blagor države.

Ta stranka je zdaj uže v svojih vrstah tako močna, da je ne more preglasovati levica, in gotovo je, da se bodo njene vrste pri bodočih državnozborskih volitvah pomnožile še za nekaj vrlih bojnikov. Toda ta nadeja nas ne sme omamiti, da bi položili roke križem v naročaj ter

zrli, kako se bodo razvijale volitve. Levičarji razposlali so uže zdaj svojo gardo na delo, odprli so zdaj uže bogate mošnjice, da z zlatom mamijo lahkovorne volilce, zdaj uže oborožili so „nepolitične“ vojnike nemškega društva, da pridigujejo vero zedinjene levice.

Treba torej, da se tudi slovenski rodoljubi, osebito na skrajnih mejah slovenskih, v Koroški, Štajerski in Primorski, zdaj uže pripravljajo na boj, katerega jim bode kmalu biti, da si izvolé možé, kateri bodo neustrašno stali v vrstah desnice ter podpirali pravično nam Taafejevo vlado!

Šolski vrtovi.

Dandanes se povsodi bitko toži, da kmetški stan propada, da se kmetu ni več móči braniti preteči bēdi, da konečno omaga pod preobilnimi bremení. Mnogostransko so se uže pretresavali vzroki propadu kmetijstva, vršili so se uže dolgotrajajoči razgovori o sredstvih, s katerimi bi bilo možno kmetu pomagati, in ne bodemo dejali, da niso bila ta sredstva večkrat srečno izbrana, da bi se povzdignilo kmetijstvo — a ostali so nasvéti ti skoro vsi le pohlevno na papirji, in obširne knjižice, ki so se pisale v tej zadevi, ležijo zdaj mirno zaprašene v knjižnicah in knjigarnah.

Časih nasvetovala so se tudi taka sredstva, katerih ni móči vsaj takoj ne uporabiti, časih samo deloma, če se neče vsa zdanja uprava prekopicniti. O tem uverili so se tudi posvetujoči se možje, in ker se njihovi črteži niso dali takoj izvesti, so omagali, vprašanje o povzdigi kmetijstva se je zopet deloma odložilo.

A svet je dandanes v vseh strokah silno napredoval. Človeštvo izumilo je sredstva, s katerimi

Listek.

G s c h n a s.*

Davno so uže pusta sežgali povsod, na Dunaji pa je uže na pepelnico sredo na novo vstal in menda ga ne bode konec pred velikim tednom. Na stotine je bilo plesov in veselí imenitnih, oficijelnih in privatnih, za nobenega pa se niso toliko zanimali, kakor za imenitno veselico dunajskih umetnikov, ki jo imenujejo Gschnas. Kaj je neki Gschnas? bode vprašal vsak, ki bere to čudno besedo. Prestaviti se ne dá, a koncem tega popisa jasno mu bo, kaj pomeni. Uže nekaj let imajo dunajski umetniki svoj Gschnas-večer, katerega čisti dohodek je namenjen penzijskemu fondu društva umetnikov. Ker je vstopnina velika (deset forintov) in obiskovanje ogromno, je tudi

dohodek znaten, vendar bi se komaj stroški plačali, ko ne bi vsi umetniki sodelovali brezplačno blagumu namenu na korist.

Spored tej veselici je vsako leto drugačen. Lani postavim so osmeševali razne razstave, ki so bile na Dunaji, električno razstavo in mejnarodno umetno, letos pa je bilo gaslo: „Po Afriki.“ Koj pri uhodu stopili smo na parnik „Gschnas“, sprejeli so nas odborniki, za pomorščake oblečeni. Dalječ okoli se je videlo morje in nekateri otoki, v daljavi obali črnega dela sveta. Potovanje ni dolgo, ko se izbarkamo, smo uže v bazaru mesta Kahire. Orijentalški kupci prodajejo najlepše preproge, orodje in orožje. Krasne puške, okovane jatagane, prelepe pipe in posode nam ponujajo za malo ceno. Hitro je možnjček v roki, da si kaj lepega kupite. Posebno se nam dopada krasna okovana puška, prodajalec pa zahteva prej denar, predno vam dá puško v roke. Ko ste odšteli novce in jo sprejeli, hitro vam je jasno, zakaj je hotel denar naprej imeti. Puška, ki se nam je od daleč tako lepa videla, je narejena iz pobarvane metline palice, lepo kovanje ni družega kakor fižol razne barve in stare gumbé, petelin pa je

v resnici lesen petelin — otročja igrača. Enake baže so vse druge stvari, ki se tu prodajejo.

Ogledimo si tudi ljudstvo, ki se šeta in kupuje po bazaru. Vsake vrste narodnjaki so, Felahi in Zamoreci, Arabci in Angleži, se ve da z rudečim Bādeckerjem v roki, vse mrgoli, vse se veseli. Mahomedanski derviši gredó s procesijo po mestu, daleč se razlega njih glasni „Allah il Allah!“ Ako natanko poslušáš, pa kaj lahko čuješ dunajske četverstopne, ki jih prav po turško zavijajo.

Mnogo je angleških vojakov, ki se zbirajo v Kahiri za vojsko zoper Mahdija. Potujmo dalje, v nasledni dvorani smo uže v puščavi. Tu ima Mahdi svoj tabor. Pod drevesi stojé šotori, okrog njih polno zamorcev, divje opravljenih, na sulicah nataknjene so človeške glave. Tu tudi prodajejo ujete sužnje, posebno lepe ženske. Na zapadu prihaja velika karavana po puščavi, na jugu je strmo skalovje, v njem vhod v kraljeve grobove. Štirje velikanski kipi so izsekani iz žive skale kot varuhi vhoda. Privadivši se groznemu vpitju divjakov in ko smo razvideli, da se nam ni bati za kožo, postanemo zvedavi in kaj vidimo? Nevarne sulice imajo osti iz lesenih žlic, krvave človeške

* Ta spis se je slučajno zakasnil. A ker g. pisatelj tako zanimljivo popisuje veselico dunajskih umetnikov, ne moremo si kaj, da bi ga ne podali čestitim čitateljem, gotovo jih bode še zanimal, da-si je bil namenjen za prvi postni čas.

si hoče podvreči vsako péd zemlje, z njimi go-spodovati v zraku in na vodi. Ta sredstva gotovo mnogo pripomorejo, da človek dobi od narave več dobička, a to le napreden človek. Kdor ne na-preduje s časom, poplavijo ga časa valovi.

Namen tem vrsticam ni, razpravljati o daleč sezajočih načrtih gledé povzdige kmetijstva. Opo-zoriti hočemo le na jeden nedostatek, kateri bi se v veliko korist kmetijstva odpraviti moral, namreč pomanjkanje šolskih vrtov.

Priznana resnica je, da se od zemlje morejo pridobiti še večji pridelki nego se dobivajo zdaj, samo da treba tudi zemljo drugače obdelovati. In na tem polji smo ravno mnogo zaostali za drugimi deželami.

Napredovati nam treba, in jedno sredstvo, če tudi najpriprostejše, da se doseže napredek na gospodarstvenem polji, da se povzdigne kmetijstvo: so šolski vrti.

Ne bomo tu obširno govorili ter hoteli do-kazati korist šolskih vrtov, preveč je znana vsa-kemu. Povod naslednjim vrsticam dal je krasen šolski vrt v neravno preveč obiskovanem, a zelo naprednem kraju na Gorenjskem. Ko smo si ogle-dali ta vrt, vrnila se nam je misel: Zakaj se kaj enakega ne zgodi tudi drugod? Kako se silno malo najde vzglednih šolskih vrtov, in kaj je vzrok temu?

O teh vzrokih hočemo nekoliko spregovoriti in skusiti, da napotimo odločilne kroge do tega, da si omislijo šolske vrte, saj niso ovire pri tem tako ogromne in težavne.

Ogledali smo si razne kraje in našli smo v veliko obžalovanje, da se pri šolah ne nahajajo šolski vrti. Na nekaterih krajih videli smo pač šolske vrte, a v njih raslo je razen par divjakov korenje, krompir, zelje in druga zelenjad. Da taki vrti nikakor ne morejo spolnovati svojega namena, da so marveč prebivalstvu v pohujšanje, kajti vsakdo si misli: Če je šolski vrt tako zanemarjen, naj bode še moj. In tako ne stori se nič za sad-jarstvo, kjer bi morda sadje prinašalo kmetu obile dohodke.

Na drugih krajih zopet ni koj pripravnega kraja najti za šolski vrt, in krajni šolski svet je ali prelén, da bi se nekoliko potrudil ali pa se boji stroškov, katere bi zahteval nakup zemljišča in naprava vrta. Šolski sveti se menjajo in vsak naslednji se izgovarja na prejšnjega, češ, če oni ni storil, zakaj bi mi občini nakopavali novih stroškov, ne pomislivši, da bi se jim ti stroškovi stoterno povrnil. Stvar zaspí po polnem; otroci v šoli ne dobivajo praktično pouka v sadjarstvu, teoretične mrvice pa jim kmalu izginejo iz glave.

Kjer pa so zopet górenji omenjeni pogoji, manjka pa zadostno izobražene učiteljske moči, ali pa morda učitelju celó manjka dobre volje. In če se učitelj ne briga za šolski vrt, kdo naj bi se pa?

glave, ki so natakne na njih, so napihnjani in umetno pobarvani svinjski mehurji, top pa, ki nam preti pred Mahdijevim šatorom, je star in majhen dvokolesni voziček, s katerim je pač nekdanj du-najski branjevec prinašal robo s trga domov in na njem leži cev od stare peči. Tudi oni iz skale izsekani egiptovski velikanje spremené obraze, ako se jim približaš. Kaj znani se ti zdé. Eden drži klarinet, drugi gosle, tretji bas, četrti trompeto, in res bereš v najlepših hieroglifih četvorko: „Na-vratil, Pospíšil, Kratohvil in Vyskočil.“ Poznal bi jih, ko bi tudi ne bilo zapisano, kajti dobro so označajene, nosove imajo tiste baže, o katerih trdé Dunajčanje, da dežuje vanje, ako je slabo vreme. Grozoviti Mahdi (slikar Canon) lovi kritike du-najskih listov. Gorjé mu, ki ga zasači. Brez usmi-ljenja ga utakne med sužnje in proda na očitni dražbi onemu, ki dá najmanj zanj.

Od tod nas popelje pot proti Bulaku. Ondi si hočemo ogledati znameniti muzej. Na poti je tudi egiptovsko svetišče, pri vhodu sta zopet dva iz kamna izsekana velikana, leseno sedita, kakor vsi egiptovski kipi, samo obrazi so gibčni. Smejita se eden drugemu, menda zato, ker vidita toliko

Istina je, da se učitelji izobraževajo v sad-jarstvu v pripravnici, a to se godí časih na zelo čuden način. Ne samo da dotični profesor ne umeje slovenščine, da bi predaval o sadjarstvu v onem jeziku, katerega se bode posluževati učiteljem v poznejših letih, nego tu godí se vse tudi le teore-tično. Koliko vspeha pa ima teoretičen pouk, je znano. V tem zgoditi se mora na vsak način pre-ustrojba, ináče nam ni upati, da bode naš kmet jel se zanimati za bogati zaklad, za sadjarstvo.

Z veseljem vender moramo omenjati, da smo našli nekatere prav vzorne šolske vrte. Učitelj z vso skrbnostjo neguje mlada drevesca ter učencem praktično kaže, kako treba oskrbovati sadje. In iz teh vrtov oddajajo se drevesca med kmete ter se tako širi sadjarstvo.

Z vso resnostjo moramo torej še jedenkrat opozoriti odločilne kroge, naj skrbijo za napravo in dobro oskrb šolskih vrtov. Uverili se bodo kmalu sami, da je v sadjarstvu velik zaklad, ka-teri bode pomagal kmetu iz bēde.

Proti Heratu.

Iz zelo spretnega peresa iz vojaških krogov objavlja „Pester Lloyd“ sestavek o boji Angležev in Rusov v Afganistanu. Ta sestavek podajemo v naslednjem svojim čitateljem v posnetku:

Z ozirom na zamotanja, katera bi dalnje pro-diranje Rusov v Osrednji Aziji provzročilo, je strateškičen pomen Afganistana zelo velik, ker skozi njega peljejo za vojne čete jedino rabljiva pota proti zapadni meji Indije. Herat pa je strateška točka največje pomembe. Prebivalcev ima 85 000, leži v zelo rodoviti okolici ter je obdan z nasipom od zemlje, kateri je ob znožji 250 čevljev širok. Ta nasip je 50 do 60 čevljev visok, na vrhu ima zid, kateri je zopet 18 čevljev visok in 14 čevljev debel. V roki evropske vlasti bi se ta trd-njava dala napraviti v orožarno prve vrste in skoro da bi se je nihče ne mogel polastiti. Tu se steka veliko število vojaško važnih cest, tako na pr. Kaspiškega morja in od Mrva, dalje „Kraljevska cesta“, katero je dal napraviti Aleksander Veliki čez Kandahar, Ghazna, Kabul v sotesko Kheiber, kakor tudi čez Kandahar, Quettah do soteske Gomal. Angleži tudi v istini smatrajo Herat kot ključ Indije; to je najobčutljivejše mesto na ve-likem britskem državnem telesu, in zdaj v An-gleški vladajoče vznemirjenje je pač lahko umevno. Po raznih poročilih se bode v Indiji mobilizovalo 50 000 mož z 10 000 možmi kot rezervo. To ni mnogo, in vender se še vpraša: Kdaj bodo te čete stale na afganski meji pripravljene za odhod in kaki častniki in moštvo je to? Angleži morajo pač pomisliti, da se jim ni vojevati z Azijati, marveč z redno evropsko vojsko. V letu 1878 je Angleška največjo vojno moč, katero je sploh do zdaj kdaj izven svojih mej zbrala, uporabila proti

pustnih norcev. Eden izmed njiju je očitno filo-zof, mirno kadi pipo, drugi pa palce na rokah vrti, kakor nekdanji moj profesor. Stene so polne hieroglifov in podob, pravih egiptovskih, kdor pa je dobro poučen v dunajskih razmerah, lahko jih bere in razume. Muzej, ki je del tega svetišča je v resnici imena vreden. Nič se ni našlo staro-egiptovskih spominkov, da bi tu ne bili zastopani. Mumije, kipovi, hišno orodje, papyrus, vse se na-haja. Podam vam nekoliko poskušanj. Na zidu se vidi relief, ki nam predočuje egiptovskega kralja. V levici drži neko znano živalico, v desnici ima muhovnik, da jo ubije. Napis nam pravi, da je to: L' Alle-mand iz dinastije Profesoronov. Dityrambe mu slavo pojó.

Pravijo nam, da si je mnogo zaslug za Egi-ptčane pridobil s tem, da jih je rešil prevelike nad-loge onih skokonogih živalic, ki še dandanes po-sebno nježni spol také rade nadlegujejo. Enako je tudi znani Abbé Lizst karikiran. Lepa majhna mumija s pozlačeno glavo sloni ob zidu, napis nam pravi, da je to sedem in dvajseta hči kraljice Kleopatre z imenom „Hascherl“, katere nihče ni hotel snubiti. Oče je nepoznan. Druga mumija ima

Afganistanu. Bilo je 34 000 mož, katerim se jih je med vojno pridružilo še 9000. Navzlic temu, da morajo indijske čete biti vedno pripravljene za vojsko, prešla sta polna dva meseca, predno so se mogle pričeti operacije, in izmed onih 43 000 mož je bilo samo 12 740 Angležev, ostali so bili Indijci. Nazori o vrednosti teh domačih čet pa, čudovito, nikakor niso različni.

„Times“ izrekle so se (1874) o tem také-le: „Kar razumevamo pod domačo (indijsko) vojno, je samo tolpa ljudij, kateri celó težav najkrajše vojske prenašati ne morejo.

A ne dosti tega: Organizem vojne je skozi in skozi popačen. Domači častniki so nezadovoljni in od angleških častnikov ima vsak polk komaj jednega ali dva; prostáku vojna služba nikakor ne dopada. Vsako leto ubeži povprečno sedem sto mož itd.

Tem angleško-indijskim četam stojijo, ločene po Afganistanu, nasproti ruske vojne moči: okolo 110 000 mož s 112 topovi kot garnizije v Aziji, opirajoče se na kavkaške čete, katere štejejo 182 000 mož pešcev, 45 000 konjikov s 408 topovi. Obe armadi boste najbrže to število imeli samo na papirji. Pri angleško-ruskih četah je ubež-ništvo in bolezen velikansko in pri ruskih — nu tu bodo pač drugi vzroki.

Angleška vlada in podkralj Dufferin obetata, da bosta Afgance podpirala z denarjem, orožjem in strelivom ter se mnogo zanašata na njih pomoč. O množini najetih afganskih čet ni dosti znano, cenijo jih na 13 000, iregularne na 60 000 mož. Število poslednjih je vender po polnem zavisno od rodov, ali sehoté udeležiti vojne ali ne. Afganci so se v vojski l. 1878. zelo slabo vojevali. Pomisliti je še treba, da Rusi nimajo, kakor Angleži, za seboj mnogo stotin kilometrov dolgih, zelo občut-ljivih zveznih črt, da marveč vsa pota tja peljejo skozi rodovitne, če tudi s puščavami obdane kraje, da kakovost dežele same ne ovira mnogobrojnih čet pri prehodu ter da v vsem okrožji Herata stanuje le malo Afgancev, ker tu prevladuje per-zijski element.

(Konec prih.)

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Jutri ima gospodska zbornica zopet sejo. Na dnevnem redu je drugo čitanje zakona o razstreljivnih tvarinah, postavnega načrta o po-silnih delavnicah, dalje nekaj predlog o krajevnih železnicah, med temi tudi predloga o železnici Ljubljana-Kámenika.

„Dziemik Polski“ poroča iz zanesljivega vira, da bode cesar obe zbornici sklical v 21. dan t. m. v dvorno poslopje, da zaslišite prestolni go-vor. Štiri dneve po zaključenji zasedanja razpisale se bodo nove volitve.

napis: „Schau-ter-ten-an“ iz 99. dinastije itd. Ako si pogledamo te imenitne starine in relikvije ne-koliko bliže, vidimo, da so narejene iz starih ple-tenic, košev in slame, glave pa imajo iz komisa. V okvirjih za steklom vidijo se staroegiptovski spisi na pergamentu in papyru, od blizu so vsake baže stare srečke in enake dragocene stvari. V steklenih omarah ob stenah vidi se vse, kar se je sploh našlo od starih Egipčanov, bodi si orožje, kinč ali hišno orodje, zelo lepo na videz, od blizu se vé da moraš se smijati, ko vidiš, da je ni šare, ki se ne bi bila porabila. Vtis pri vstopu je prav ta, ki ga imaš, ako postaviš stopiš v drugo dvo-rano spodnjega ljubljanskega muzeja, tako izvrstno je vse ponarejeno.

Iz muzeja pridemo v prelep gozd, stoletna tropična drevesa rastó tukaj, merkvice skačejo po vejah in papige se preletavajo. Velika reka teče mimo, v daljavi videti je morje, na morju otoki, solnce zahaja za gore. Ako natanko pogledaš, vi-diš, da se ti solnce posmehuje, zdi se ti, da ima znan obraz in res si železni kancelar nemški ogleduje novo kolonijo ob reki Kongo, kakor bi hotel reči: „Nimm dir was, so hast du was.“ Tralala itd.

Tu je dežele.

Predvčeranjim govorilo se je v angleškem parlamentu zopet mnogo o angleško-rusko-afganski zadevi, vendar se ni poročalo nič novega, vznemirljivega. Vlada in parlament sta se kazala bolj nego prej, da verujeta v poročilo Komarova, sicer pa se počakajo še ponatančnejša poročila iz angleškega in ruskega tabora. Najnovejši brzobjavi (katere priobčujemo zdaj) se vé da poročajo nekoliko drugače. — Važno pa je zvedati, da se francosko časopisje nasproti resnemu položaju med Rusijo in Angleško zeló zmerno obnaša ter večkrat poudarja željo, da bi se zadeva rešila mirnim putem.

Iz Petrograda se poroča v „Schles. Ztg.“ o mnenji, katero vlada v ruskih vojaških krogih, takó-le: „Tu se pač da skoro ne upa več, da se bode angleško-ruski konflikt rešil mirnim pôtem. Ne prikrivajo se velike izgube, katere bi provzročila vojska. Vender se čujejo mnogi glasovi, kateri želijo konečno odločitev te vedno trajajoče negotovosti. Zmagonosna vojska, katera bi Rusiji mogla odpreti Arabsko morje, bi rusko trgovino zeló povzdignila. To so pač samo sanje o bodočnosti; zdanji finančni položaj pa je žalosten. V vojaških krogih se prav mirno pričakuje bodočnost, vender brez šovinizma; k večjemu da nekateri mladi častniki iz Skobeljeve šole uže sanjajo o lovorikah in sijajni karijeri. Sploh pa se goji veliko zaupanje v red, kateri vlada zdaj v najvišji vojaški upravi in je nedvojbeno vsa drugača, nego je bila pred turško vojsko.“

Iz **Sudana** dohajajo dan na dan za Angleže bolj vesele vesti, kajti poroča se, da se v Kordofanu upor zoper Mahdija vedno bolj razširja, dan za dnem odpadajo njegovi pristaši. Krivi prorok podati se je moral sam tja, da s svojo osebo skuša zopet utrditi vero v njegove nauke in njegovo misijo. Zgodilo se bode morda zopet, da se bode, ko se zopet prične operacija, glavno bojišče preložilo ob Rudeče morje, kjer zapoveduje Osman Digma. Turčija izdala je nasproti Mahdiju razglas, v katerem ga imenuje „krivega Mahdija, goljufa, fanatika in barbara.“

Razne vesti.

— (Ujel se je.) V Berlinu imeli so v vojaški bolnici novince, ki se je delal gluhega, in sicer tako spretno, da so ga res mislili uže izpustiti. Vse poskušnje, da bi ga prevarili, bile so zastoj. Te dni pa pride nekemu zdravniku, ki je šel ravno za dozdevno gluhim po stopnicah doli, da zgovori, in sicer bolj po-tihoma, kakor bi sam s seboj govoril, te le besede: »Ubogí revež, kako je videti zdaj še zadovoljen in srečen, pa ne vé, da je danes zjutraj iz neprevidnosti otroval se in da bode moral kmalu zapustiti ta svet!« — Komaj je bil zdravnik te besede izgovoril, začne

Lep okraj je tú in veselo življenje. Vsake vrste drevesa rasto na malem prostoru, nekatera dokaj čudna. Tako postavim ima eno drevo listje iz starih vojaških rokovic in sad iz starih denarnih mošnjic (Affenbrodbaum), drugo drevo je polno ženskih pihalnikov (Fächerpalme), na tretjem rasto lasilnice (Perückenbaum) itd. Ni popisati mogoče tisočeri burk, ki so tu vstvarjene. Ako si truden in žejen, lahko si privoščiš Kongo-vina in Kongo-kave.

Zamorski knez si radovedno ogleduje evropske dame skozi perspektiv, ki pa ni drugega, kakor cilindri od svetilnice za petrolej. Tudi fotograf se je naselil tu, da pa utegne hitreje delati, ima najnovejši v Evropi še neznani instrument, ki se zove „Blitzograph“. Kar mimogredé vas brez dovoljenja blicografuje in da ste dobro zadeti, koj čutite, kajti cel instrument se v vas zapodi. Lep in velik zamorec nas grozno kričé vabi, naj si ogledamo naravoznanski muzej. Vstopnina je majhna, le dvajset krajcarjev, pogledjmo ga!

(Konec prihodnjič.)

gluhi na pomagaje klicati in z obema rokama grabiti se za trebuh. — Zdravnik pa stopi na to k njemu in mu reče: »O potolazi se, prijatelj, in pojdi z mano v vojašnico, tam bomo uže dobili sredstvo, ki boče pomagalo zoper ta strup!«

— (Predrzná goljufija.) V Amsterdamu obsodili so pred kratkim predrznega sleparja, kakor jih je malo tacih. Ta, po svojem poklicu komisijonar, seznanil se je namreč z bogatima zakonskima in ko je videl, da nista posebno bistroumna, začel jima je pripovedovati in zatrjevati, da sta potomeca leta 1567 umršega grofa Brederode in da imata pravico na delež njegovega, na 90 milijonov goldinarjev cenjenega premoženja. Imel je se vé da kmalu tudi potrebne papirje v rokah, s kojimi je hotel pred sodnijo svojo trditve dokazati. Ona dva šla sta mu na limanice in ker je slepar trdil, da je uže toliko in toliko procesnih stroškov poplačal, izdajala sta mu svoto za svoto. Leta 1880 — tako dolgo znal je ljudi za nos voditi — sklical je veliko zborovanje v Zaandam, kamor so prišli vsi oni, ki so imeli vsled njegove trditve tudi kaj zahtevati. On je predsedoval temu zboru srečnih dedičev in pri tej priložnosti izjavil je tudi, da bi se pač spodobilo umršemu v znamenje hvaležnosti postaviti spomenik, na čegar stalu naj bi bila vsekana imena vseh dedičev. Ta predlog se je z navdušenjem sprejel denar, ki se je takoj v ta namen nabral, spravil je on. Ne dolgo potem sklical je drugi shod, ki je trajal od 9. ure predpoludné, pa do polnoči. Nad njegovim sedežem vihrala je zastava in on je z veliko zgovornostjo na dolgo in široko razlagal, koliko da se je v zadevi te dedščine trudil, kako je celó zategadel v glavno mesto potoval in pri višjih gospodih takó dolgo potegoval se, dokler ni pravica zmagala. Ker pa je on trdil, da denarja prejeti nihče ne more, kedor ni plemenitega stanu, sklenili so zbrani dediči enoglasno, da se častivredni njih predsednik povzdigne v plemstvo. Pri pojedini, ki je temu zborovanju sledila, prišla je na vrsto tudi torta, ki je predočevala razvalino gradu Brederode. A vsaka reč ima svoj konec. Ker milijonov le ni bilo, začeli so dediči konečno vender le dvojiti nad celo stvarjo. Tako prišla je ta zadeva pred sodnijo. Sleparja obsodili so na šest mesecev ječe. A on s tem ni bil zadovoljen in pritožil se je na višje sodišče. To, boljše ceneč njegovo prebrisanost in njegov talent, uvidelo je, da se je prizivniku zgodila krivica in za to podvojila se mu je kazen, tako da bode imel celo leto časa premišljevat o težavnem procesu, ki ga je s toliko požrtvovalnostjo vodil.

— (Nova bolezen.) Iz Madrida se poroča: Pretečeni teden pokazala se je v 15 000 duš broječem mestu Jativa v provinciji Valencija nalezljiva bolezen, o koji si zdravniki zdaj še niso na jasnem. Zbolelo je v kratkem času 40 oseb, iz med katerih je polovico umrlo. Samo v petek umrlo jih je osem na tej bolezni. Poslali so iz Madrida več zdravnikov tja. Eni teh trdijo, da je to kolera, a drugi temu odločno oporekajo. Španska vlada ukrenila je potrebne naredbe zoper razširjevanje te nepoznate bolezni.

Domáče stvari.

— (Častno občanstvo) podelila je občina Grosuplje na Dolenjskem po jednoglasnem sklepu občinskega zastopa g. c. kr. okr. glavarju ljubljanskemu, Ivanu Mahkotu, v priznanje njegovih obilnih zaslug za to občino.

— (Stolni dekan Jurij Volc †.) Včeraj dopoldne ob 1/2 11. uri umrl je tukaj stolni dekan in zlatomašnik Jurij Volc v 80. letu svoje dobe. Pokojnik narodil se je dne 5. aprila 1805 pod Korenom na Gorenjskem, v mašnika je bil posvečen l. 1831; služboval je v Loki, a že l. 1836 bil je poklican za stolnega kaplana v Ljubljano ter potem ostal do smrti tu. L. 1858 bil je imenovan kanonikom stolne cerkve ter ravnateljem v Alojzijevišči, kjer je ostal do l. 1861. Koncem l. 1877 pa je bil imenovan stolnim dekanom. Pokojnik je bil vrl, delaven, pobožen, da neutruden duhovnik, kajti pri vsej svoji starosti opravljal je do zadnjega točno svoj posel, bil pa je tudi značajan in neustrašen rodoljub. Pokojnik bil je tudi zelo delaven na cerkvenem slovstvenem polju, priredil je „Stoletno Pratiko“ od l. 1801—1901, izdal je lastne pridige ter

posebno pridno delal pri uređovanji slovenskega svetega pisma, prevēl je v slovenščino sam več oddelkov sv. pisma. Naj se ohrani blagemu pokojniku prijazen spomin!

— (Volitve v mestni zastop.) Jutri vršile se bodo dopolnilne volitve iz I. razreda v mestni zastop. Kandidatje v tem razredu so: Henrik Ničman, bukvovez in hišni posestnik; dr. Josip Starč, hišni posestnik in c. kr. pristav finančne prokuratorure; Josip Tomek, graščak, in Ivan Velkovrh, posestnik tovarne.

— (Občni zbor trgovskega bolniškega in penzijskega društva ljubljanskega) vršil se je minulo nedeljo v mestni dvorani. Navzočnih je bilo 64 članov; predsedoval je g. Aleksander Dreco; pozdravil je navzočne ter omenjal, da se je občni zbor letos sklical zaradi tega nekoliko pozneje, ker je imel podvodja g. Treun mnogo posla pri likvidaciji eskomptne družbe. Predsednik se je v toplih besedah spominal umrlih članov, med njimi g. trgovca F. Kapusa v Celji. Članovi so se v znamenje sožalja vzdignili s svojih sedežev. Iz poročila ravnateljstva je razvidno, da je društvo imelo dohodkov 7755 gld. 30 kr., stroškov pa vkupe 4605 gld. 11 kr. Torej prebitka 3150 gld. 25 kr. Vkupno društveno premoženje je znašalo koncem 1884. l. 53 279 gld. 30 kr., od katere svôte je pripadalo bolniškemu zakladu 35 625 gld. 30 kr., penzijskemu zakladu pa 17 654 gld. Za podpore bolnikov v raznih bolnišnicah se je izdalo 1021 gld. 63 kr., za podpore bolnikov izven bolnišnic pa 1021 gld. 63 kr., za pogrebe 202 gld. 68 kr., za penzije in podpore vdov 890 gld. Častnim članom društva izvoli se g. E. Mayr zaradi obilnih zaslug za to društvo. Pred volitvijo omenja društveni tajnik g. Drahsler, naj se volijo v ravnateljstvo le vešči in za društvo navdušeni ter požrtvovalni možje. Konečno prosi društvenike, naj njega ne volijo zopet pri novi volitvi. G. Dreco omenja, naj se zopet voli g. Drahsler, kajti tako izvrstne delavne moči ne bode lahko zopet dobiti. G. Klemenčič izreka v imenu občnega zbora ravnateljstvu za izborna delovanje v korist društva zahvalo. Na to se vršijo volitve in v ravnateljstvo so izvoljeni gg.: Aleksander Dreco, veletržec in predsednik kranjske hranilnice, Pavel Drahsler, poslovodja pri g. J. C. Majer-ju, Ludovik Jäsch, trgovski družnik, Matevž Treun, zasebnik, Emilij Randhartinger, trgovski blagajnik, Škabrně Avgust, trgovec, Miroslav Soss, trgovec, Alfred Ledenic, trgovec in Dragotin Klemenčič, knjigovodja. V revizijski odsek so bili voljeni gg.: Kamilo Baumgartner, zasebnik, A. Jeločnik hišnik, in J. N. Plavec, trgovec. Kot namestniki gg.: Franz Kolmann, trgovec in hišni posestnik, Matej Ranth, trgovec in hišni posestnik. Potem se zborovanje zaključí.

— (Volilna komisija trgovinske in obrtne zbornice) v Ljubljani naznanja izid volitve dne 16. marcija 1885. leta. I. Od 455 volilcev, kateri so imeli pravico voliti v I. in II. razredu trgovskega odseka, volilo je 190 pravilno. Izvoljeni so pa sledeči gospodje: Franjo Hren, trgovec v Ljubljani, s 187; Vaso Petričič, trgovec v Ljubljani, s 186; Josip Kušar: trgovec v Ljubljani, s 184; Franjo Ks. Souvan, trgovec v Ljubljani, s 184; Mihael Pakič, trgovec v Ljubljani, s 183; Ivan Perdan, trgovec v Ljubljani, s 180 glasovi. II. Od 2186 volilcev, kateri so imeli pravico voliti v III. razred trgovskega odseka, volilo jih je pravilno 865. Izvoljeni so pa sledeči gospodje: Josip Ribič, trgovec z instrumenti v Ljubljani, s 838; Blaž Mohar, trgovec s predivom v Škofji Loki, s 837; Franjo Omersa, trgovec v Kranji, s 835; Tomaž Pavšler, trgovec z deželnimi pridelki v Kranji, s 835 glasovi. III. Od 14 volilcev I. razreda obrtnega odseka je bilo oddanih 8 pravilnih glasovnic in izvoljena sta gospoda: Maks Krenner, vodja kranjske stavbene družbe v Ljubljani s 6; Ivan Baumgartner, tovarnar v Ljubljani, s 5 glasovi. IV. Od 8432 volilcev, kateri so imeli pravico voliti v II. razred obrtnega odseka, volilo je 3483 pravilno. Izvoljeni so pa sledeči gospodje: Anton Klein, lastnik tiskarne v Ljubljani, s 3384; Ivan Dogan, mizarški mojster v Ljubljani, s 3379; Ivan Nep. Horák, rokovičar v Ljubljani, s 3379; Alojzij Jenko, pekovski mojster v Ljubljani, s 3378; Filip Zupančič, stavbeni mojster v Ljubljani, s 3378; Oroslav Dolenc, voščencinar v Ljubljani, s 3378; Franjo Kollmann, steklar v Ljubljani, s 3370; Jarnej Žitnik, čevljarški

mojster v Ljubljani, s 3370; Janko Kersnik, posestnik mlina in žage na Brdu, s 3361; dr. Josip Poklukar, lastnik tiskarne v Ljubljani, s 3311 glasovi. V. Od 27 volilcev, kateri so imeli volilno pravico v III. razredu obrtnega odseka, volilo je pravilno 11 in sta izvoljena gospoda: Pankracij Eichelster, vodja fužin v Litiji, z 11 glasovi in Karol Luckmann, vodja kranjske obrtne družbe v Ljubljani, z 11 glasovi. Vsi izvoljeni so izrekli, da prevzemo izvolitev.

— (Upravni odbor društva „Národní dom“) imel je dné 11. t. m. sejo, v kateri se je določilo, da se skliče letošnji občni zbor, v katerem se bode poročalo tudi natančno o vseh letnih izločitvah, v dan 15. maja, to je binkoštni torek. — Poleg tega se je radostno vzelo na znanje, da je mestni zastop ljubljanski daroval vseh na njegovih 300 srečkah pripadlih 10 dobitkov za društveni bazar ter se sklenilo izreči mu zato zahvalo odborovo. — Društveni bazar priredil se bode dné 11. julija v čitalnici, in sicer ob enem z besedo, katero bo priredil čitalnični odbor svojim članom v spomin obletnice prihoda presvitlega cesarja v naše glavno mesto. — Konečno se je v tej odborovi seji pooblastil društveni tajnik, da organizuje nabiranje prostovoljnih krajevarskih doneskov za društveni zaklad. V ta namen bodo se dale tiskati posebne marke po 10 kr. ter razposlale v zvezkih po 100 mark nabiralcem. Naj se oni rodoljubi, ki bi hoteli te marke razpečavati, blagovolje uže sedaj oglasiti pri društvenem odboru.

— (Kranjsko obrtno društvo) imelo je predvčerajšnjim reden občni zbor pod predsedstvom g. Antona Kleina. Društvo imelo je v minolem društvenem letu dohodkov 321 gld. 62 kr., stroškov pa 143 gld. 45 kr., prebitka je torej 178 gld. 27 kr. — G. društveni tajnik M. Kunc poročal je o društvenem delovanju v minolem letu ter omenjal, da so se članovi nekoliko premalo brigali za društvo, da zato tudi društvo ni moglo doseči zaželenega uspeha. Tajnik poročal na dalje, da se je društvo udeležilo po petih letih obrtnega shoda na Dunaji; da pa se pri tem shodu ni ničesar doseglo, ker so udeleženci postopali samostojno in brez cilja. — G. društveni predsednik A. Klein pozivlje društvenike, naj bodo vztrajni, da se obdrži to društvo, katero jedino zastopa obrtne interese. Potem govorilo se je obširno, ali naj se zniža letni donesek 3 gld. ali naj ostane še na dalje. Konečno se odločitev preloži do prihodnjega mesečnega zbora. Isto tako dopolnilne volitve v odbor. Konečno predaval je g. Kunc o obrtni reformi. Govornik je omenjal, da se more mali obrtnik vzdržati le po svojem rokodelstvu, katero se nasproti slabim tovarniškim izdelkom lahko brani, če izdeluje dobre izdelke. Udeleženci zbora poslušali so z velikim zanimanjem predavanje. Na to se je zbor zaključil.

— (Kameniška čitalnica) priredi v nedeljo dné 19. t. m. dramatično predstavo, igrala se bode igra „Cvrček“. Po igri bode ples. Vstopnina za ude 20 kr., za neude 40 kr. Začetek ob 1/2 8. uri zvečer.

— („Ljudske knjižnice“) ravnokar izišli 7. snopič prinaša na 61 straneh dve povesti, in sicer: „Salvijan“. Zgodovinska povest iz šestnajstega stoletja. Posnel H. Majar, in druge povesti pričetek: „Za očim dom“. Česki spisal Alojzij Jirasek. — Cena posamičnim snopičem samo 6 kr. To je gotovo najcenejša slovenska knjiga in omisli si jo lahko vsakdo.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

London, 15. aprila. „Daily News“ poroča, da se bodo zdaj vsled depeše, došle iz Petrograda, zopet pričele med obema vladama pogajanja o meji ob Afganistanu, katera pogajanja je pretrgala aféra pri Penzdehu. Depeša je sestavljena prav pomirljivo ter omenja, da naj se reši mejno vprašanje na širši podlagi.

New-York, 15. aprila. Ljudovladi Guatemala in San Salvador vzprejela sta mir. Sovraštvo je ponehalo in razglasila se je splošna amnestija.

Budimpešta, 14. aprila. Liberalna stranka odobrila je nespremenjeno po gorenji zbornici sklenene premembe načrta o preustroju gorenje zbornice.

Zagreb, 14. aprila. V Petrinji so danes obesili morilca Jovana Padjena, kateri je zavrtno umoril bratranca in njegovo ženo.

Petrograd, 14. aprila. Dozdani poveljniki gardnega oddelka, grof Šuvalov, je imenovan poslanikom v Berlinu, in princ Aleksander Oldenburški poveljnikom gardnega oddelka.

London, 14. aprila. V parlamentnih krogih je od včeraj malo upanja, da se vzdrži mir. Če bodo Rusi prodirali dalje proti jugu, je vojska neizogibna. Lord Dufferin sili ministerski svet, naj se takoj dovoli, da se pomikajo angleško-indijske čete v Quettah. Kabinet se vender ustavlja ter hoče prej počakati Lumsdenovo poročilo o boji pri Pendzehu.

London, 14. aprila. „Pall mall Gazette“ meni gledé afganske zadeve, da še vedno ni mnogo upanja, da se izogne boj z Rusi. V dolenji zbornici je izjavil Gladstone, da je od Lumsdena došlo poročilo, da Rusi dalje prodirajo, in iz Petrograda došlo je danes poročilo, v katerem se zagotavlja, da se po ukazih vlade ne bodo ruske čete dalje pomikale.

Rim, 14. aprila. Iz Suakima se poroča: Italijani v Massauahu so zaseli Arafali ter razvili tam italijansko zastavo poleg egiptovske.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 15. aprila.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	79.40
„ „ „ srebri	79.90
Zlata renta	104.70
5% avstr. renta	95.05
Delnice narodne banke	850.—
Kreditne delnice	280.—
London 10 lir sterling	126.—
20 frankovec	9.95
Cekini c. kr.	5.89
100 drž. mark	61.50

Uradni glasnik

z dné 15. aprila.

Eks. dražbe: V Idriji zemljišče Tom. Gantarja iz Godoviča (150 gld.) dné 20. aprila, 26. maja in 26. junija. — V Ložu posestvo Tom. Koderce z Vrha (2010 gld.) dné 27. aprila (3. narok); — posestvo Jan. Kocijančiča iz Osredka (1360 gld.) dné 1. maja, 1. junija in 1. julija. — V Kostanjevici zemljišče Jur. Kodriča iz Zavod (880 gld.) dné 29. aprila, 27. maja in 1. julija; — posestvo Mart. Preskarja iz Žejnega (1370 gld.) dné 29. aprila, 27. maja in 1. julija. — V Metliki zemljišče Jak. Mihelčiča iz Brezovega Rebra (1685 gld.) dné 24. aprila, 23. maja in 24. junija; — zemljišče Petra Bajuka iz Radovič (1238 gld.) dné 24. aprila, 23. maja in 24. junija; — posestvo Mart. Bajuka iz Radovine (1524 gld.) dné 25. aprila, 27. maja in 27. julija. — V Litiji zemljišče Jan. Kastelica iz Male Preske (1461 gld.) dné 6. maja, 16. junija in 17. julija. — V Žužemberku zemljišče Fr. Hočvarja iz Ambrusa (150 gld.) dné 28. aprila, 26. maja in 30. junija.

Naprava novih zemlj. knjig: Pri c. kr. okr. sodnji v Kranji za katastralno občino Zgornji Bernik; poizvedbe dné 15. aprila ob 8. uri zjutraj; — pri c. kr. okr. sodnji v Radovljici za katastralno občino Dobrava pri Kropi; poizvedbe dné 20. aprila ob 8. uri zjutraj; — pri c. kr. okr. sodnji v Trebnjem za katastralno občino Čatež; poizvedbe dné 28. aprila ob 9. uri dopoldne.

Tujci.

Dné 13. aprila.

Pri Maliči: Horowitz, trgovec, z Dunaja. — Baron Sotti, c. kr. major, iz Pešte. — pl. Jetmar, c. kr. okr. glavar, iz Voloske. — Giorguli, trgovec, iz Trsta. — Kreuger, pek. mojster, s soprogo, iz Beljaka. — Schönwetter, c. kr. nadlajtenant, iz Ptuja. — Jaklič, duhovnik, in Brumen, c. kr. sod. pristav, iz Metlike.

Pri Slonu: Lenk, šef želez. postaje, s soprogo; Barberini in Kowitz, trgovca, z Dunaja. — Pöcher, trgovec, iz Badna. — Kmíryna, trgovec, iz Budimpešte. — Ramor, trgovec, iz Trsta. — Lapajne in Kraps iz Idrije. — Gajo Fransiska, uradniška vdova, iz Vipave. — Renaldy, trgovec, iz Siska. — Kappus, zasebnik, iz Kamne Gorice. — Jallen, zasebnik, iz Kroke. — Pibrouz, zasebnik, iz Podnarta. — Staré, posestnik, iz Mengiša.

Pri Bavarskem dvoru: Dagarin, nadkletar, z Dunaja. Pri Južnem kolodvoru: Rücker, šolski vodja, in Bayer, trg. potovalec, z Dunaja. — Hudovernik, belež. kandidat, iz Zatičine. — Zeschko, c. kr. pomor. kadet, iz Pulja. Pri Avstr. carji: Stiasny in Stefančič, učitelja, iz Kamenika. — Petrovec, učitelj, iz Čemšenika. Pri Virantu: Breindl, inženér s soprogo, iz Linca. — Schmitt, jermenar, iz Gradca.

Umrli so:

Dné 14. aprila. Polona Gartroža, hišna posestnica, 68 l., Hradeckýjeva Vas št. 13, prsna vodenica. — Jurij Volc, stolni dekan, 80 l., Pred škofijo št. 8, mrtvoud.

V civilni bolnici:

Dné 11. aprila. Anton Hren, delavec, 64 l., vnetje trebušne.

Dné 12. aprila. Ivan Lenček, mizarski pomagač, 33 l., jetika.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
14. aprila	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	731.33 730.59 732.61	7.4 12.8 7.4	svzh. sl. jvzh. sl. „	obl. „ jasno	0.00

Zemljišče za gradenje,

blizu 400 štirijakšnih sežnjev veliko, želi nekdo kupiti. Ponudbe pod naslovom „Zemljišče“ odpošilja ekspedicijska tega lista. (43)

Umetne

zobe in zobovja

vdevlje po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter izvršuje plombovanja in vse zobne operacije (39) 6

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckega mostu, 1. nadstropje.

Važno za častnike in vojake!

Vojaške knjige

spisal Komel pl. Sočeban, ces. kr. stotnik, se dobivajo v bukvarni

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg na Kongresnem trgu št. 2:

Službovnik za o. kr. vojsstvo, I. in II. del, slovensko, po 30 kr.

Službovnik za o. kr. vojsstvo, II. del 30 kr., III. del 20 kr. (slovensko-nemški).

Garnizonska in stražna služba, 30 kr. (slovensko-nemški).

Bojna služba itd., 40 kr. (slovenski).

Slovnica vojaška, 1 gld.

Werndljeva puška (slovensko-nemški), 20 kr.

Pouk o zemljišči (slovensko-nemški), 20 kr.

Osnova vojsstva, 20 kr. (28) 9

Salicilna ustna voda

in

salicilni zobni prašek

pripravljan od G. Piccolija, lekarja „pri angelji“, Ljubljana, Dunajska cesta.

Vsakdanja uporaba ohrani zobe zdrave, zobno meso okrepi ter obvaruje vseh zobnih in ustnih bolezni in vnetobola. (108) 15—13

Steklenica salicilne ustne vode 40 kr.; škatulja salicilnega zobnega praška 30 kr.

V našem založništvu je izišel na svetlo

drugi pomnoženi natis:

Poezije S. Gregorčič-eve.

Elegantno vezane in z zlatim obrezkom stanejo

2 gld., nevez. 1 gld. 20 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica v Ljubljani.